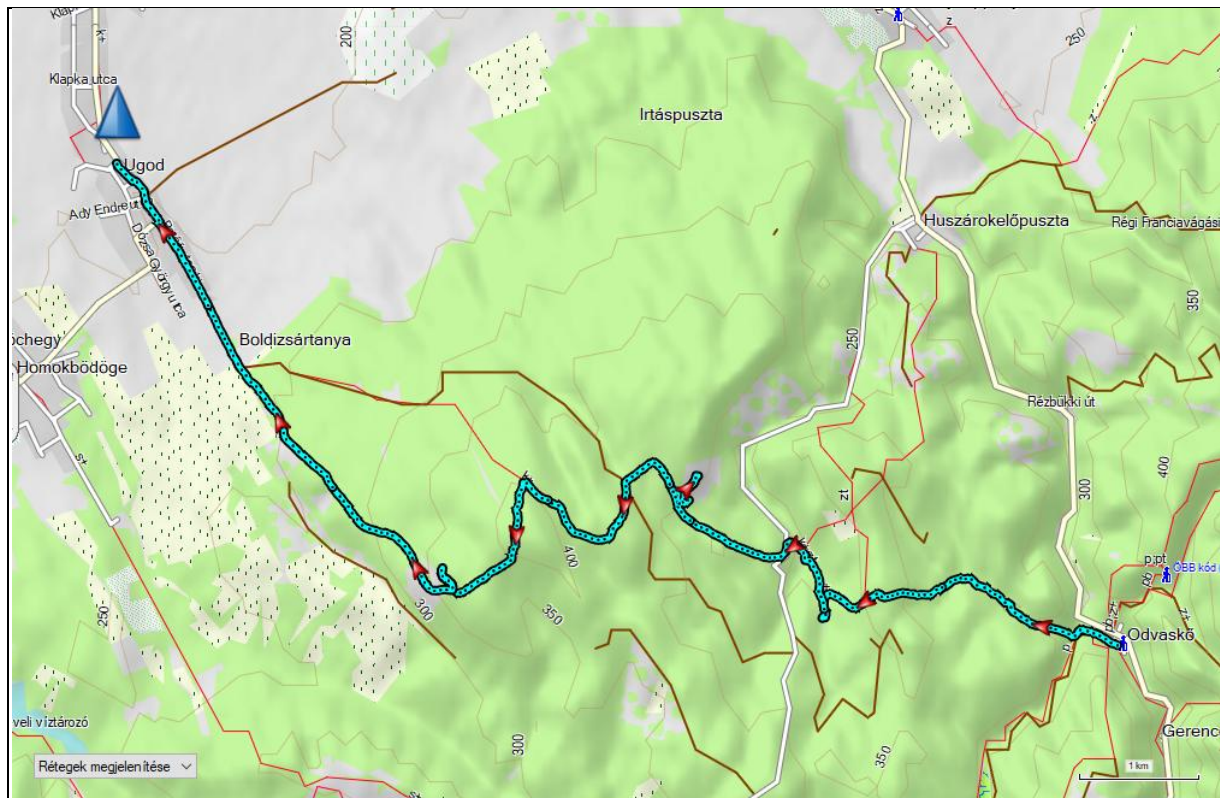
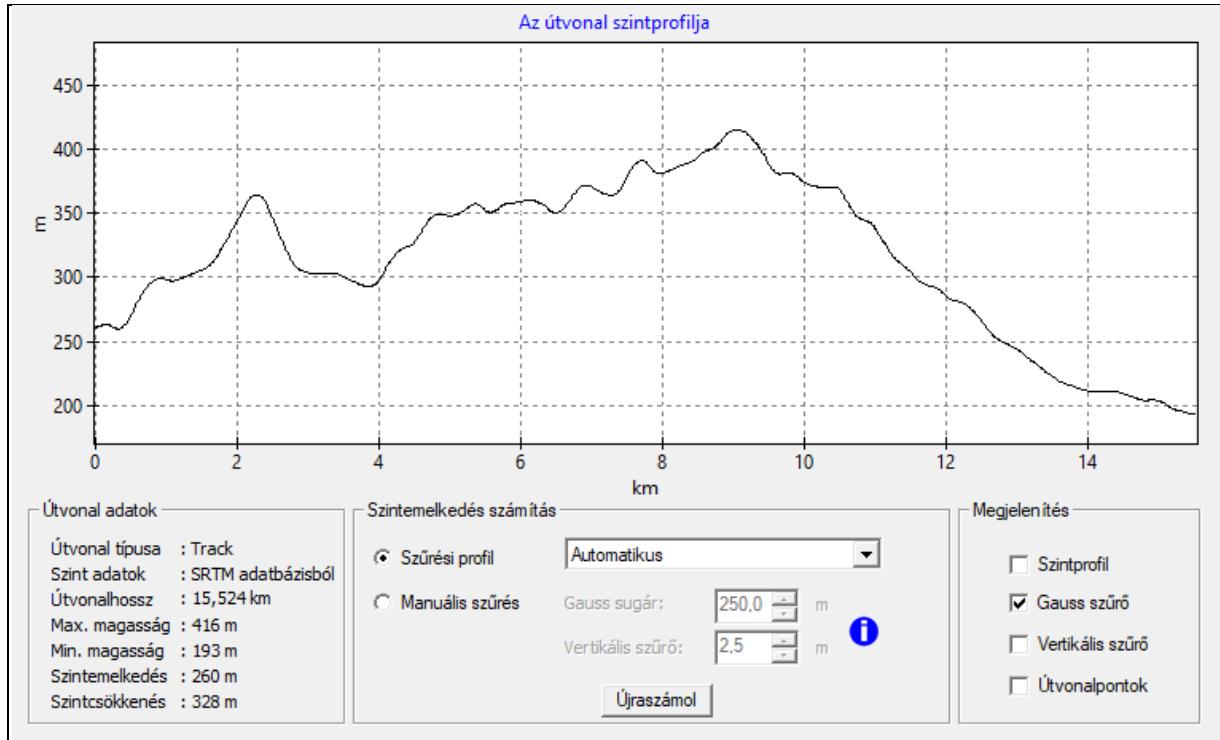

2026. szeptember 10.

Útvonal: Odvaskő buszmegálló – Hubertlaki tó – Forrasztókő – Ugodi kilátó – Ugod buszmegálló

Táv: 16 km → 24 pont; szint: 300 m → 6 pont; **MTSZ pont: 30**

Az előző napi trópusi hőség megszűnt. Legalább tíz-tizenöt fokkal hűvösebb időjárás volt a mai napon az előző napinál. A meteorológia esőt is jósolt. Felkészültünk minden rosszra, de úgy gondoltuk, hogy ha a mai napon nem túrunk, akkor nem lesz lehetőségünk Veszprémi tartózkodásunk alatt elmenni sehová.

Kimentünk a Viola utcai buszmegállóba. A kinézett busz nem volt kiírva a menetrendi táblára. Lehet, hogy a másik oldali buszmegállóból kell indulnunk? Lehetséges, hogy a buszpályaudvarról indul a busz Zircre? Naná, természetes, hogy a buszpályaudvarra kellett mennünk. Némi izgalom után felszálltunk a Zirc irányába tartó buszra. A busz késett, kevés volt az átszállási idő Zircen, ezért erősen tartottunk attól, hogy lekéssük a Pápa felé tartó buszt. Természetes, hogy ez csatlakozást váró busz. A Pápara tartó busz addig várt, ameddig a Győr felé tartó busz Zircre nem érkezik.

Szerencsére a busz megvárta minket és szép lassú, rendkívül kényelmes, szinte tájnézető tempóban közlekedett. Végre megérkeztünk Odvaskő barlang buszmegállóhoz.

Az Odvaskői étterem, pihenőház eléggé lepusztult állapotúnak tűnt. Lehet, hogy lassan bezárják.

Elindítottuk túránkat. Rendkívül meglepődve láttuk, amit eddig még soha sem, hogy az eddig bővízőnek ismert Gerence patak medre teljesen száraz volt, egy csepp víz sem volt benne.

Csodás erdőben kezdtük meg az emelkedést a Hubertlaki Gyilkos tóhoz. Pár kilométeres emelkedés után megérkeztünk.

A tóban szerencsére van víz, csodás látvány volt. Vadkacsák is úszkáltak a vízben. Pihenőhely is van a tó partján.

A padon ülve csodálva néztük a tó vizét, ahogy az eső cseppei apró pöttyöknént borzolták fel a tó vizét.

Ettünk-ittunk, majd tovább indultunk a Forrasztókő irányába. Az eső miatt felvettük az esőkabátjainkat is. szerencsére nem volt nagy az eső, de azért esőkabatra szükség volt.

Végre megérkeztünk az egzótakerthez. Le van kerítve, ki tudja miért. A kert bejáratát egy kicsit nehezen találtuk meg, nem örültünk neki, hogy egy kellemetlen lejtőt kellett leküzdenünk, majd utána kicsit nehezen mászható falépcsőn kellett visszamásznunk ugyan arra a szintre, ahonnan indultunk.

A Forrasztó-kő kb. 366 m magasan van. A helyhez kapcsolódik a Forrasztókői Egzótakert, amelyet dr. Majer Antal erdőmérnök kezdeményezésére alakítottak ki az 1950-es években.

Az egzótakert eredeti célja az volt, hogy külföldről származó, Magyarországon nem őshonos fajok erdei körülmények közötti növekedését vizsgálják. Többek között óriás mamutfenyő, atlaszcédrus, duglászfenyő, kolorádói jegenyefenyő és különböző tuják találhatók itt.

A Majer Antal pihenőhelynél könnyen megtaláltuk a pótjelszót. A kis táblácskán elég rosszul olvasható a jelszó. Nem is sikerült bejelenteni a ládát ez alapján.

Elmentem megkeresni a ládát. A korábbi eső miatt a növényzet tiszta víz volt, emiatt a ruhám is pillanatok alatt csurom vizes lett. A ládához kicsit mászni kellett lefelé, de nem volt vészes, adta magát a rejtés.

Visszamásztunk a kijelölt útvonalra. Elindultunk az Ugodi Szár-hegyi kilátó irányába. Ezen a környéken már nem volt annyira szép az erdő, mint eddig. Sok volt a tarvágás, a kilátások is elmaradtak.

Bekerített területhez értünk. Nehezen lehetett észrevenni, hogy ezen a részen fatelepítés történt. Talán vadgesztenye fákat telepíthettek. Rendkívül elhanyagolt a terület. Csak reménykedni tudunk benne, hogy a fák meg fognak nőni. Minden esetre az EU-s pénzek felhasználásáról tájékoztató tábla, a felhasznált pénzüsszeggel, az ki volt rakva.

Közeledtünk a Szár-hegyi kilátóhoz. Megkerestük a ládát. Könnyű találat volt. Ügyes rejtés, szép helyen. Meglepődve láttuk, hogy a láda elég messze van a kilátótól. A kilátóig még egy kisebb lejtő és emelkedőt kellett leküzdenünk.

A kilátó környékéről rendkívül szép kilátásban gyönyörködhattunk.

Felmásztunk a kilátóba is természetesen, ha már eljutottunk ide. Eléggé korhadt a lépcső szerkezete. Elképzelhető, hogy rövidesen teljesen fel kell újítani a kilátót, mert életveszélyessé fog válni. A kilátóból gyönyörködtünk a csodás kilátásban. Mivel eléggé felhős, párás volt az időjárás, ezért kicsit kevesebbet láttunk, mintha szép idő lett volna. Mi annak is örültünk, hogy nem esik az eső.

Elindultunk Ugod település irányába. Elég meredek, néha egy kicsit nagyon meredek lejtőt kellett leküzdenünk, mire egy hosszú, murvás útvonalra értünk.

Unalmas, kilátás nélküli szakasz következett.

Egy pihenőhelyhez érkeztünk, ahol még egy utolsó frissítést hajtottunk végre. Megállapítottuk, hogy a kinézett, Zirc irányába tartó busz elérésére nincs lehetőségünk, túl messze vagyunk még a megállótól, időnk pedig már kevés van elérni a buszt.

Beturbóztunk. A buszt majdnem elértük. Néhány percen múltott. A buszmegállóban ettünk, ittunk. Jött egy busz, ami ki sem volt írva.

Jé! Zirc felé megy. De jó. Szálljunk fel rá. A busz tele volt iskolás kis gyerekekkel. Errefelé korábban válnak önállóvá a gyerekek, mint Budapesten. Egész kis apróságok ültek önállóan a buszon. Olyan településeken mentünk keresztül, amiről hallani sem hallottunk idáig.

Végre megérkeztünk Bakonybélbe. Itt egy darabig várakoztunk a Zirc felé tartó buszra. Csodás tájakon keresztül, még Lókútra is behajtott a buszunk, megérkeztünk a Zircre.

A Veszprém felé tartó busz azonnal jött.

Rendkívül fáradtan, de csodás élményekkel teli érkeztünk haza.

Ez a túra az egyik legszebb túránk volt, amerre jártunk eddig.